

som den Bevillie overfor Kommunerne. Med disse Grundringer har jeg ikke kunnet Andet end finde den givne Skildring særdeles humoristisk. Det ærede Medlem mente nu i det Hele taget, at det Finantslovsforflag, som denne rundhaandede Finantsminister havde forelagt, var — jeg tror, han udtrykte sig saaledes — det letfindigste Budget, han endnu havde set. Jeg tror, at det ærede Medlem har glemt de Budgetter, der ikke blot ere fremkomne som Finantslovsforflag, men som vedtagne Finantslove i tidligere Perioder, i Slutningen af Tredserne og i Begyndelsen af Halvfjerdserne, hvor man nok saa resolut fra Rigsdagens Side gik ind paa Finantslove med ligefrem paaregnet Underbalance, som imidlertid i Almindelighed heldigvis forvandlede sig til Overskud paa selve Statsregnskabet. Jeg tror ikke, at dette Forslag giver Anledning til nogenformelt Betyrning for, at der skulde fremkomme en virkelig Underbalance. (M o n r a d: Hult paa de særlige Love.) Ja, de særlige Love, som der i indberende Samling er Udfigt til at faae gennemført, ville neppe bringe nogen Underbalance til Stede paa Budgettet. Finantslovsforflaget er, naar man tagen Hensyn til, hvad der er kommet til ved Ministrenes Vædringsforslag, opgjort med et Overskud af henved 900,000 Kr., hvortil bør lægges yderligere henved $\frac{1}{4}$ Million, som er Forskjellen mellem, hvad der paa den ene Side er afdraget paa udestaaende Fordringer og paa den anden Side er afdraget paa Statsgjalden og Udredelse af Forskud og Laan. Det ærede Medlem mente nu, at man ogsaa maatte tage Hensyn til Tillægsbevillingen, som regelmæssig forøgede Bevillingerne med ikke saa smaa Beløb. Det er meget vanskeligt at opgjøre dette Forhold, men jeg tror, at det ingenlunde kan opstilles som en Regel, at Tillægsbevillingen bringer en daarligere Balance til Stede, end der er forudsat paa Finantslovsforflaget, thi ikke sjældent vil det vise sig, at efter Regnskabet bliver i Almindelighed trods Tillægsbevillingen Overskudet nok saa stort, som det var foreslaaet paa Finantsloven. Men under alle Omstændigheder har Mindretallet for sit Vedkommende foreslaaet Nedsættelser til et Beløb af henved et Par Millioner Kroner, og dersom disse Vædringsforslag bleve vedtagne alene, vilde der vistnok være tilveiebragt en saa gunstig Status, at der ingen Grund var til at frygte for nogetformelt Underkud, selv om der maatte blive vedtaget flere finantsielle Love i denne Samling, end der vistnok er Udfigt til. Nu henviser det ærede Medlem imidlertid til den hele Situation, og navnlig

fremdrog han stærkt de store Reformers, som vilde kræve bethdelige Udgifter. Jeg skal i saa Henseende erkjende, at det ærede Medlem har noget mere Ret til at pege paa disse Reformers, end Thingets ærede Flertal har, thi han har virkelig under tidligere Forhandlinger, f. Ex. om Toldreformen, taget Hensyn til disse forestaaende Reformers, som Flertallet ikke har vist sig tilbøieligt til at tage, men det forekommer mig, at man i ethvert Tilfælde maa sige, at Hensynet til disse Reformers nærmest maa føre til, at man er varsom med at optøre en permanent Forøgelse af Udgifterne paa Statsbudgettet, saaledes som man i Sjor gjorde det, da man besluttede at overføre de permanente Udgifter til Sindsygeanstalterne fra Kommunerne til Staten, og at man maa være varsom med at gaa til en permanent Nedsættelse af Indtægterne i større Omfang, hvorved den stadige og jævne Balance paa Finantsloven er udsat for at forstyrres. Men saa længe disse Reformers kun staa ude i Horisonten, og der ikke er nogen Udfigt til en nær Gjennemførelse af dem, skjønner jeg ikke, at det kan bewirke, at vi paa det enkelte Mars Finantslov skulde være bange for at gaa til saadanne Udgifter, at der kun blev et mindre Overskud tilbage paa Finantsloven end forudsat. De Udgifter, som der her er Tale om, er jo kun Udgifter for et enkelt Mar, eller i alt Fald kun Begyndelser til Udgifter, som under alle Omstændigheder kunne paaregnes at være tilendebragte, forinden de saa meget omstalte Reformers formentlig kunne komme til Afgjørelse. Og det forekommer mig, at netop Hensynet til disse Reformers maa gjøre det ønskeligt, at man i den Mellemtid, hvor man ikke er trykket af finantsielle Hensyn til dem, maa gennemføre de Foranstaltninger, som i og for sig maa siges at være ønskelige, tidsparende, nødvendige og paatragende, og som vi dog, thi det erkjendes jo ogsaa af en stor Del af Flertallet, om kortere eller længere Tid maa komme til at udføre. Det forekommer mig rigtig netop at udføre dem i den mellemiggende Periode, hvor man ikke er trykket af de kommende Reformers, saa at man har disse Udgifter klare til den Tid, thi ellers vil Resultatet blive det, at man nu udfylder disse i og for sig mere eller mindre nødvendige og paatragende Udgifter af Hensyn til Reformernes, og naar vi saa endelig komme til at forhandle om Reformers, komme alle disse Udgifter væltende som uafvigelig nødvendige, og saa ville de omvendt blive Hindringer for Reformernes Gjennemførelse. Det ærede Medlem søgte endvidere at paavise, at de mange Vædringsforslag, som Flertallet har